

Винахід належить до галузі поліграфії, а саме до брошурувально-палітурного виробництва і може бути реалізований на підприємствах, які випускають книжково-журнальну продукцію укомплектовану підбиранням.

Відомі конструкції обрізних паперових обкладинок: для звичайного криття, яка конструктивно складається з однієї деталі - аркуша паперу, що середньою корінцевою частиною прикріплюється до корінця блоку, а її, сторінки обрізаються разом із сторінками блоку із трьох сторін; і обкладинка для криття врозпуск, яка конструктивно аналогічна попередній і прикріплюється до блоку не лише по корінцю, але й до крайніх аркушів блоку по смузі шириною 5 - 8мм від корінця [1].

Недоліком таких обкладинок є їх мала довговічність. У них швидко розтріпуються і загинаються обрізи та стираються канти.

Відома обкладинка ускладненої конструкції, яка довговічніше від звичайних обрізних, із загненими досередини клапанами по передньому обрізі блоку, ширина яких трохи менша від ширини блоку [2].

Недоліки такої обкладинки: 1) її різна товщина - подвійна в межах клапанів і одинарна на корінці і біля нього; 2) "глухе" прикріплення обкладинки до блоку при розкриванні видання спричиняє залишкову деформацію на корінці обкладинки, через що книжка при користуванні швидко втрачає товарний вигляд.

Відомий спосіб виготовлення обкладинки із загненими досередини клапанами по передньому обрізі блоку, який полягає у розкрої рулонних матеріалів, друкуванні чи тисненні, розрізці задрукованих аркушів на заготовки за розмірами розгортки обкладинки, бігуванні і загинанні клапанів по передніх зрізах обкладинки.

В основу винаходу поставлене завдання створення конструкції обкладинки для криття книжкових блоків, скомплектованих підбиранням, у якій подвійна товщина по корінцю і сторінках та згин матеріалу в кутиках і на передньому обрізі збільшувало б їх стійкість до стирання і розтріпування, і покращувала б експлуатаційні показники обкладинки.

Поставлене завдання вирішується тим, що конструкція обкладинки із загненими всередину клапанами по передньому обрізі блоку, ширина яких менша від ширини блоку, згідно винаходу відрізняється тим, що ширину клапанів збільшують настільки, щоб їх кінці з'єднались посередині корінця обкладинки, утворюючи таким чином подвійну обкладинку, виконану з однієї деталі. Верхня частина обкладинки приклеюється до нижньої частини по смугах шириною 5 - 8мм по обидві сторони від корінця обкладинки (фіг.1).

Конструкція книжково-журнальної обкладинки із загненими досередини клапанами зі сторони переднього обрізу шириною трохи меншою від ширини блоку відрізняється тим, що ширина клапанів дорівнює ширині блоку плюс ширину корінця. Ширину розгортки обкладинки визначають за формулою

$$Ш = 4ш + 2Т_0 + Н + 8,$$

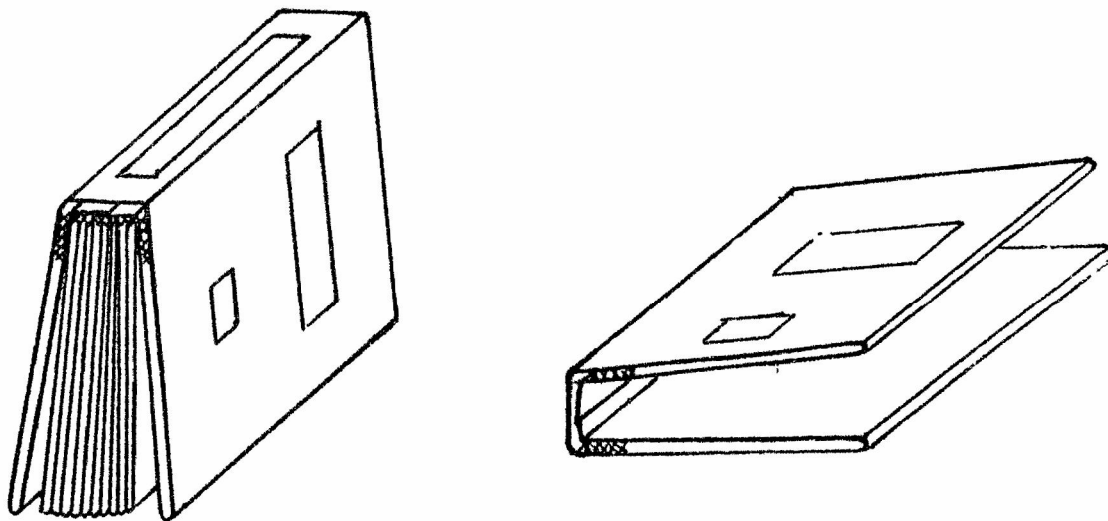
де ш - ширина блоку після обрізки;

T_0 - товщина плоского корінця блоку;

Н - величина заходу кромки паперу один на другий, НТ.

Висота заготовки обкладинки дорівнює висоті блоку до обрізки (фіг.2).

Спосіб виготовлення подвійної обкладинки відрізняється тим, що після розкрою задрукованого паперу на заготовки на них наносять смужки клею: на заходи кромки кінців клапанів, Н і на сторінки обкладинки з їх внутрішньої сторони (місця нанесення клею показано на схемі розгортки обкладинки, рис.2), загинають клапани всередину і обтискаючи склеюють обкладинку. Далі обкладинку бігують по лініях згину корінця і прикріплюють до блоку згідно з відомою технологією.

Фіг. 1

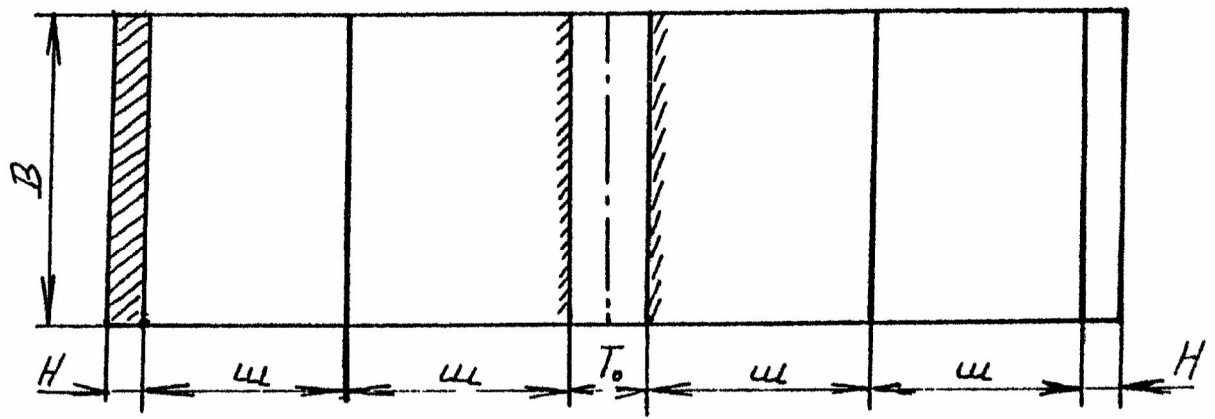

Fig. 2